

Lejlighed kunne komme ud af dette Forhold, og derved vil ogsaa — hvad jeg føler mig overbevist om — en af de væsentligste Anstødsstene for Reform af vort kommunale Skattevæsen samtidig blive bragt ud af Vejden. Det er jo dog givet, at en af Hovedgrundene til, at vi ikke have faaet nogen Lov om personlig Kommuneskat vedtaget efter 4—5 Aars Arbejde her paa Rigsdagen, er at Flertallet ikke har villet gaa ind paa, at der lignedes efter en af Regeringen approberet Vedtægt, og paa en Overligningskommission, som man kunde henvende sig til, naar man mente, at Vedtægten ikke var bleven overholdt. Den højtærede Minister udtalte, at „Muligheden af at beholde Formue- og Lejlighedsstaten ved Siden af Statsindkomst- og Formuestaten ikke var udelukket“. Jeg antager, at, efter at den højtærede Minister nu har hørt det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Neergaard), vil han ikke blot mene at Muligheden ikke er udelukket, men kan endogaa være vis paa, at der vil blive rejst en ganske alvorlig Modstand mod at afløse Formue- og Lejlighedsstaten i Kommunerne. Men herpaa gaar jo min Fordring heller ikke ud, den gaar kun ud paa, at man skal ligne efter Ret og Retfærdighed, efter bestemte Regler — saa kan man gerne vedblive at ligne efter Formue og Lejlighed — og paa, at de, som føle sig forurettede, skulle have et Sted, hvor de med Tillid kunne henvende sig med deres Klager, og hvor deres Klager kunne blive undersøgte paa en upartisk Maade. Jeg tror nok, at den højtærede Indenrigsminister har været sagsvinst, naar han mente, at kun „Muligheden“ af at beholde Formue- og Lejlighedsstaten ved Siden af Indkomst- og Formuestaten er til Stede, og at hans Haab om, at der vil opnaas „bedre Regler“, uden at han forlanger saadanne, vil vise sig at være et temmelig tomt Haab, et Haab, som vil blive skuffet. I alt Fald tror jeg, at det for en Sikkerheds Skyld var meget bedre, at vi fik det ordnet gennem Loven ved denne gunstige Lejlighed.

Naar jeg nu har sagt, at jeg nok kunde være med til at ombytte de kongelige Skatter med en Statsindkomstsstat, fordi denne sidste dog ogsaa kunde være tilstrækkelig sikker for Staten, har jeg ikke dermed sagt, at jeg billiger den Form, i hvilken den her er foreslaaet. Jeg føler mig nemlig ikke overthydet om, at den Fordelingsbasis — som her finder Sted, i Virkeligheden maa siges at være den bedste, som kunde findes til Fordeling af disse 5,900,000 Kr. Man vil til hver Kommune give Beløbet af de Skatter, som høre til Kommunen, men om dette i Virkelig-

heden svarer til den Trang til Skattelettelse, som er til Stede, forekommer mig ikke at være bevist. Den højtærede Indenrigsminister har, saa vidt jeg forstod ham, udtalt, at det ikke kunde bevises, men der kunde dog tilvejebringes en Formodning om, at der findes en anden Fordelingsmaade, som var bedre. Oprigtig talt kan jeg ikke se, hvorfor man vil gaa den foreslaaede Omvej. Jeg maa slutte mig til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) i den Betragtning, at naar man opkrævede de 5,900,000 Kr., som Stats-Indkomst- og Formuestat, og Staten tilfød dette Beløb til Kommunerne efter et Forhold, som man nærmere blev enig om — hvor altsaa ogsaa det Forhold, som her er foreslaaet, meget godt kunde bringes i Anvendelse — og som saa lod Staten beholde sine nuværende Skatter, vilde man komme til det samme Resultat uden at gaa denne Omvej, og man vilde saa ikke høre Indvendinger af den Beskaffenhed, som altsaa nu det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds netop er kommen med, og som man maaste ogsaa vil komme med fra andre Sider, nemlig at det er uheldigt at afløse de gamle Statskatter med ny og mindre sikre Skatter. Jeg betragter virkelig denne Gennemgang eller denne Omvej som en Hindring paa Lovforslagets Vej, og jeg kan ikke indse, at der opnaas noget som helst mere ad den Vej end ved ligefrem at oversføre en Stats-Indkomst- og Formuestat til Kommunerne til Fordel for dem efter et bestemt Forhold, af enten det her foreslaaede, hvis det er det bedste, eller et andet, dersom man maatte kunde finde et, som var endnu bedre. Saa vilde jo dermed det andet Lovforslag falde bort. Jeg skal anføre, da det dog formentlig har nogen Interesse, at ved en Fordeling efter Folketallet, som man tidligere stærkt har kritiseret, ville Landkommunerne tilsammen erholde 68 pCt. eller 3,700,000 Kr., et Beløb, som er saa ganske overordentlig nær ved det Beløb, som er tilfattet her med den anden Fordelingsbasis. Der er altsaa ikke stor Forskel i Resultatet for de samlede Kommuner. Man har paaستاet, at efter Folketallet kan det slet ikke gaa, i alt Fald ikke for Landkommunerne Vedkommende; men man ser altsaa her, at de ville efter denne Beregning faa 3,700,000 Kr. mod 3,800,000 Kr. efter den her anvendte. Men jeg synes, at der er andre Momenter, end Folketal og Hartkornstønder, som burde komme i Betragtning, der er baade Fattighjælpen, Skolevæsenet og andre Udgifter, som Kommunen har, og der er ikke noget til Hinder for, at alle disse Momenter kunde